

ПРОБЛЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Терентьєва Ю.О.

Науковий керівник – Писарева І.В., асистент

Для сучасної України проблеми стратегічного управління є актуальними, оскільки це є умовою успішного і динамічного функціонування підприємства в майбутньому. На жаль, є лише деяка кількість підприємств, які працюють на побудованих системах управління. Стратегічне управління підприємств, які функціонують в сучасному суспільстві направлене на розробку механізмів передбачення і адаптації до змін у зовнішньому середовищі, і це здійснюється для всіх підсистем управління.

Серед іноземних авторів загальними проблемами стратегічного управління займалися Дж. Стрікланд, А. Томпсон, І. Ансофф, Й. Шумпетер, Г. Мінцберг, В. Степанов та інші. Серед вітчизняних авторів можна назвати Фоміну М. В., Сосніна О. С., Казарцева В. В., Швайку Л. А., Селезньову Г. О., Гончарову Н. П. та інших авторів.

Негативна тенденція в науково-дослідній роботі підприємств, призводить до ситуацій які гальмують вирішення проблеми управління, що в подальшому призведе не тільки до кризи підприємства, але й до повного краху бізнесу [1]. Отже, можна виокремити низку основних проблем, що сьогодні стають на заваді розвитку стратегічного управління:

- воно не є стандартною процедурою, що передбачає однобічний спосіб вирішення проблем розвитку підприємства в умовах, які склалися;
- для організації роботи необхідно мати величезні зусилля, великий запас часу і коштів; необхідно створювати сильну організаційну культуру, систему мотивації і організації праці, а також гнучку організаційну структуру.
- великі масштаби наслідків, причиною яких є прийняття або неприйняття конкретних рішень;
- вирішення проблем за короткий проміжок часу та з мінімальними витратами не можливе;
- при вирішенні ситуацій, які виникають на підприємстві існує можливість виникнення інших проблем.

Вирішення стратегічних проблем можна розглядати як розряд ініціативних, що надходять від Науковий керівника до виконавців нижчих ланок управління. В такому разі вище керівництво повинно взяти на себе ініціативу і відповідальність за рішення, які були прийняті, а

саме стратегічного характеру. Наприклад, можна розглянути інвестиції, як напрямок перспективного розвитку виробництва на підприємстві, рішення про його розширення або, навпаки, про згортання справ.

Прийняття рішень управлінських проблем має певний ступінь ризику. Робота в складних умовах, а саме в невизначеності, нестабільності, у мінливому стані вважається нормою для менеджера. Тому в такій ситуації він починає діяти на основі, наявної в його розпорядженні інформації, яка не завжди відповідає дійсності того, що відбувається на підприємстві. Менеджер повинен бути готовий адекватно реагувати на зміни та об'єктивно вирішувати проблеми [2]. Зазвичай, при таких умовах, менеджер діє навмання, з очікуванням сприятливого результату, що навпаки призводить до погіршення діяльності підприємства, яке йому підпорядковується, втраті матеріальних, фінансових або людських резервів та ресурсів, а також не менш важливе, втрата іміджу.

Тож дивлячись на такі проблеми сучасних підприємств, можна зробити висновок, що підприємства з власною стратегією, мають можливість слідувати конкретному плану в своїй діяльності. Тому краще створити стратегію управління яку може розробити підприємство з допомогою своїх співробітників, тобто власну, унікальну за допомогою якої можна було б визначити, що чекає на підприємство на найближче і більш віддалене майбутнє, системно визначати допустимі межі ризику та виявляти поріг можливостей підприємства, доцільно взяти іноземний досвід та використати його на вітчизняних підприємствах, щоб допомогти у проектуванні необхідної стратегії та покращенні ефективності роботи.

1. Зозульов О. Сучасні проблеми менеджменту українських підприємств / О. Зозульов, А. Длігач // Економіка України – 2002. – № 6. – С. 41.

2. Клімова О. І. Методики проведення аналізу стратегічного розвитку підприємства / О. І. Клімова // Економіка і держава. – 2008. – № 4. – С. 54

ІВЕНТ-ФАКТОР РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ (НА ПРИКЛАДІ «COMIC-CON» САН-ДІЕГО, США)

Косецька Я.Е.

Науковий керівник – Радіонова О.М., канд. екон. наук, доцент

Comic-Con International – це міжнародний щорічний фестиваль в Сан-Дієго (США), який вперше пройшов більше 40 років тому. Світові діячі кіномистецтва і шоу-бізнесу, включаючи акторів новітніх фантастичних фільмів Голівуду, щороку відвідують даний івент. В рамках нього кінопрокатні компанії проводять презентації своїх фільмів. Протягом чотирьох днів відбувається понад 800 різних подій, з яких: пре-